Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

S. Dominicus, & Ordo Prædicatorum, & de Rosario, n. 6. & 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-46853

Visual Library

doloribus vehementius vrgeretur, miſit vnum ex fratribus ad orandum ad tria, quæ in Templo erant altaria, quorum vnum in honorem erat Dei Genitricis, alterum S. Laurentij, tertium S. Benedicti. Eadem hora adfuit viro Dei, prædicta B. Virgo duobus iſtis ſtipata miniſtris, beato ſcilicet Laurentio, & B. Benedicto, aderant autem in ea ſuauitate, & ſerenitate, quæ eos decebant, & tam manifeſtè, vt ex ipſo introitu cellulæ perſonas diſcerneret ſingulorum, imponenteſq; ei manus, & loca doloris, attactu piiſſimo lenientes, omnem protinus ægritudinem depulerunt, ſiccatus eſt enim illico phlegmatis riuus, & dolor omnis abſceſſit. ſic ille.

S. DOMINICVS ORDINIS PRÆ-*dicatorum Inſtitutor, eiuſdemque Ordinis in Virginem pietas, & Roſarij inſtitutio.*

S. Dominicus erga Virginem ſingulari pietate accenſus. Surius. Chron. S. Dominici

6 SAnctus Dominicus cultor fuit Deiparæ religioſiſſimus, vt videre eſt in eius vita piè, ac grauiter conſcripta, quæ habetur apud Surium tom. 4. & in 1. part. Chron. S. Dominici lib. 1. cap. 11. vnde quæ hic commemoramus accepta ſunt; is enim in ſanctiſſima Virgine ſecundum Deum omnem ſuam ſpem collocauerat, eidemque ſe iugiter commendabat, atque ab ea viciſſim multa, eaque ſingularia beneficia eſt conſecutus. nihil verò niſi ſub Virginis præſidio aggredi ſolitus erat; ſalutatione angelica adeò delectabatur, vt eam fere ſemper in ore haberet, idque alijs omnibus, quibus cum verſabatur, conſuleret. In honorem quoque eiuſdem Virginis inſtituit eam precandi formulam, quæ quindecim ſalutationum angelicarum decadibus conſtat, præmiſſe ad ſingulas decadas oratione dominica, in quibus præcipua vitæ, mortis & gloriæ Crhiſti Domini, eiuſque genitricis miſteria recoluntur: quod Pſalterium, propter parem angelicarum ſalutationum cum Pſalmis Dauidicis numerum; & Roſarium propter ſpiritualem ſuaueolentiam Deo, ac Deiparæ gratiſſimam appellant, atque ad illod recitandum per ſe, & per ſuos in concionibus omnes hortabatur. Cuius Roſarij in Chriſtiana republica, vbique gentium cum ingenti animarũ fructu mirificè eſt propagata pietas; hoc armorum ſpiritualiũ genere S. Dominicus catholicos homines contra ſpirituales nequitias, & præſertim contra Albigenſes hæreticos armabat; in quibus ad fidẽ reuocandis magno cũ ſuo labore, eximia eiuſdẽ eluxit charitas.

Salutationem Angelicã crebro recitabat. Roſarium inſtituit.

B. Virgo S. Dominicum, & S. Franciſcũ ad Orbis conuerſionẽ mittit. Vita S. Domin. Ordo Prædicatorum erga Deiparam ſingulariter affectus.

7 Romæ deinde cum apud Innocent. III. Ordinis ſui confirmationem vrgeret, viſus eſt ſibi vna cum S. Franciſco à Deipara Chriſto offerri, ac deſtinari ad verbum Dei annunciandum, & peccatores conuertendos; quod per ſe, & per ſui ordinis fratres ſtrenuè efficere vterque ſtuduit. Hinc eſt, quòd auctor eius vitæ lib. 6. cap. 6. Ordinem Prædicatorum vocat Florigerum Hortum manu Virginis plantatum, quem propter Virginis petrocinium tanta puritate enituiſſe ſcribit; vt, quodam egregio fratre referente, compertum ſit eum ipſum intra breue tempus centum fratrum generales audiuiſſe confeſſiones, qui integra mente, & corpore inuiolato virginitatem conſeruaſſent. Ex quo facile de aliorum puritate, & caſtimonia Virginis ope ſeruata conijci poteſt. Idem etiam lib. 2. vitæ S. Dominici cap. 12. à Virgine habitum, quo Ordo prædicatorum vtitur, illis tributum ſcribit, cum prius Canonicorum Regularium veſtibus vterentur. & cap. 13. narrat S. Dominicum vidiſſe aliquando ſui Ordinis fratrum innumeram multitudinem ſub Virginis ſanctiſſimæ (cui Chriſtus ordinem eius ſe commiſiſſe dicebat) pallio tantæ amplitudinis, vt totam cœleſtem Ieruſalem ſuauiter circumplecti videretur, vbi ſingularis cuiuſdam protectionis cura, & peculiaris amoris brachijs Virgo ſanctiſſimo illos circumplectebatur. Hoc ipſum teſte eodem auctore lib. 6. ca. 6. vidit mulier quædam in Gallia Ciſalpina, ſeu Longobardia, vt cap. 20. plenius diximus, quod cum ipſa ijſdem fratribus recitaſſet, ex ea die, inquit auctor vitæ S. Dominici loc. cit. tanta extitit Fratrum omnium erga Virginem matrem deuotio, & reuerentia, tantum eius laudandæ, & colendæ ſtudium; tam ſedulæ, ac feruentes ad eum preces tam ingens amor, tanta eius patrocinij fiducia, tam auida, & inſatiabilis eius contemplatio, vt humano ſermone non poſſit explicari. Proinde habebant in cellulis ſuis imagines Virginis filium geſtantis in vlnis, itemque Saluatoris à cruce pendentis, quarum intuitu memoria dormitans excitaretur, ſenſuſq; exteriores in vanas res propenſi ſpiritali robore cõfirmarentur. hæc ille. Id ipſum confirmat S. Antonin. 3. part. hiſt. tit. 23. c. 10. qui addit tãtam fuiſſe fratrũ Ord. Prædicatorũ erga Virginem deuotionem, vt poſt Matutinas, & Completo-

Imagines Deiparæ in cellis.

pletorium. altare B. Virginis, quandoque ordi- ne triplici ambientes in gyro, ſe ordinem ipſum deuotione mirabili ei commendarent. hæc S. Antoninus, qui etiam cap. 3 §. 1. teſtatur in principio fratres eius Ordinis dictos fratres Virginis Mariæ, ſed poſtea dictos Ordinis Prædicatorum.

B. Conſaluus ab Amarãta ad Ordinem prædicatorum à B. Virgine peculiariter mittitur.

Sanè ſingulare hoc Ordinis Prædicatorum erga Deiparam ſtudium gratum ſibi eſſe ipſa declarauit, cum B. Conſaluo ab Amaranta Luſitano de ſuſcipiendo vitæ inſtituto delibe- ranti, eundem Ordinem, ad quem eum miſit, hac periphraſi exprimere voluit: iuſſit enim, vt eum ordinem ingrederetur, vbi officium, quod in ſui honorem recitabatur, à ſalutatione Angelica incipiebat, & in eandm ſalutationem deſinebat, quod in Prædicatorum religione fieri animaduertens. iterumque à Virgine apertè in hoc confirmatus, habitum Prædicatorum ſuſcepit, vbi virtutibus & miraculis clarus ſub mortem à Deipara Angelorum multitudine ſtipata ad laborum ſuorum mercedem vocatus, in pace quieuit, quod plenius refertur in 1. par. Chron. S. Dom. lib. 2. cap 60. Quamuis non deſint, qui exiſti- ment eum S. Benedicti inſtitutum complexum fuiſſe, quod non eſt noſtrum in præſentia diſcernere.

Chron. S. Dominici

A moleſtiis plurimis Virginis præſidio, et Litaniis indictis liberantur Ordo Prædicatorũ.

Virginis quoque ſanctiſſimæ maternam prouidentiam peculiariter experti ſunt ijdem Patres Dominicani, cùm tempore Innocentij Quarti quadam tempeſtate ob priuilegia eorum impedita iactarentur, & ad eiuſdem Virginis præſidium indictis precibus, & quotidianis litanijs confugiſſent; quæ cùm recitarentur, viſa eſt Deipara filium orare illis verbis: *Fili exaudi eos*: & breui Innocentio mortuo, omnis illa quaſſatio ceſſauit, vt habetur in ijſdem Chronicis part 1. lib. 2. cap. 51. & 52. Ex hac Ordinis Prædicatorum in Virginem pietate factum eſt, vt in eodem Ordine tanta celebritate in fine Completorij Salue Regina in Deiparæ honorem omnibus fratribus omnino ad templum conuenientibus decantetur; quo tempore viſa eſt aliquando Deipara ſingulari ratione pro illis orare, quemadmodum S. Antoninus 3. p. hiſtor. tit. 23. capite 3. §. primo ſcribit.

S. Antoninus.

S. FRANCISCVS ORDINIS MInorum inſtitutor, eiuſdemq́; Ordinis erga Virginem deuotio; nec non coronæ inſtitutio.

S. Franciſ. cus Deiparæ deuotus.

SANCTVS Franciſcus, qui vnà cum S. Dominico à Deipara, vt iam diximus, Chriſto Domino oblatus, & ad præclariſſimum animarum ad Deum reuocandarum munus eſt deſtinatus: *Indicibili*, inquit Bonauentura in eius vita, cap. 9. *matrem Domini complectebatur amore, eò quod Dominum maieſtatis Fratrem nobis effecerit, & per eam ſimus miſericordiam conſecuti: In ipſa poſt Chriſtum præcipuè fidens, eam ſui, ac ſuorum aduocatam conſtituit, & in eius honorem à feſto Apoſtolorum Petri, & Pauli, vſque ad feſtum Aſſumptionis deuotiſſimè ieiunabat*. Ita S. Bonauent. Ea deuotio effecit, vt ſanctus Franciſcus hac precatione Deiparam oraret ex Caniſio lib. 5. cap. 27. *Sancta Maria Virgo, non eſt tibi ſimilis nata in mundo in mulieribus: Filia, & Ancilla Altiſſimi Regis Patris cœleſtis: mater ſanctiſſima Domini noſtri Ieſu Chriſti: Sponſa Spiritus ſancti ora pro nobis cum ſancto Michaele Archangelo, & omnibus virtutibus cœlorum, & omnibus Sanctis, tuum ſanctiſſimum filium, dilectiſſimum Dominum, & magiſtrum, Amen.* 8

Bonauen.

Ante Aſſumptionem Quadrageſimam ieiunat.

Caniſius.

In S. Maria de Angelis libenter moratur.

Eadem quoque deuotio fecit, vt Aſſiſij in eccleſia beatiſſimæ Dei Genitricis de Portiuncula olim deſerta, ſedem collocarit ſuam, eamque eccleſiam (quod eius fuit in Deiparam ſtudium) plurimi ſemper æſtimauerit, teſte eodem Bonauen. c. 2. vbi de ea eccleſia agens, ſic ſcribit: *Hanc cùm vir Dei ſic derelictam conſpiceret, ob deuotionem feruentem, quam habebat ad Dominam mundi, cœpit illic aſſiduè pro ipſius reparatione morari: ſentiens autem iuxta nomen ipſius Eccleſiæ, quæ ab antiquo ſancta Maria de Angelis vocabatur, Angelicarum ibi viſitationum frequentiam, pedem fixit ibidẽ, propter reuerentiam Angelorum, amoremq́; præcipuum Matris Chriſti. Hunc locum vir Sanctus amauit præ cæteris mundi locis: Hic etenim humiliter cœpit, hic virtuosè profecit, hic feliciter conſummauit, hunc in morte fratribus tanquam Virgini chariſſimum commendauit*, & cap. 14. cùm de S. Franciſco morti proximo ageret: *Ad ſanctam Mariam de Portiuncula*, inquit, *ſe portari popoſcit, quatenus vbi acceperat ſpiritum gratiæ, ibi redderet ſpiritum vitæ*. hæc omnia S. Bonauentura. Quin etiam in Chron. S. Franciſci par. 1.

Ibidem moritur.

Chron. S. Franciſci.